

3 НЕДЕЛЯ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ-СВ. КРЪСТОПОКЛОННА

КРЪСТЪТ НА ИСТИНСКИЯ УЧЕНИК

И като повика народа с учениците Си, рече им: който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, за вземе кръста си и Ме последва. Защото, който иска да спаси душата си, ще я погуби; а който погуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси. Защото каква е ползата за човека, ако придобие целия свят, а повреди на душата си? Или какъв откуп ще даде човек за душата си? Защото, който се срами от Мене и думите Ми в тоя прелюбодееен и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в славата на Отца Си със светите Ангели. И рече им: истина ви казвам: тук стоят някои, които няма да вкусят смърт, докле не видят царството Божие, дошло в сила.

(Марк 8:34-9:1)

В третата неделя от поста Църквата подчертано ни представя кръста Господен и ни приканва да му се поклоним. По този начин постепенно ни въвежда в тайната на изкуплението на човека, която ще празнуваме в пресветлата нощ на възкресението Господне.

Изкупуване, братя, означава освобождаване от оковите на смъртта, от оковите на злия дух и тлението. Смъртта е унищожена от кръстната смърт на Богочовека. И робуването на дявола е премахнато с покаянието на човека. Кръстът Господен изразява болката, крайното унижение, но и неописуемата любов, която води до възкресението на мъртвите.

Които следват стъпките на нашия Господ, се разпъват и възкръсват заедно с Него. Това означава, че по своя воля отхвърлят тленното, суетното и излишното. Покаяват се, обръщат се, преобразяват се. Доскоро себелюбиви, егоцентрични и грабителни, сега те разперват криле, за да срещнат другия. Другият е близкият, ближният, приятелят, най-малкият брат Господен.

Това е кръстът! Който се разпъва с Господ, изоставя егоцентричната мания и се отваря към събрата за тревогите и проблемите му. Съчувства му в страданията и болката. Такава житейска позиция се нарича святост. Светецът е свободен от робството на необходимостта и тлението. Той е свободен за благодатта, той е боголюбив и братолюбив. Свобода и святост ще рече с две думи: срещане на човека с човека и с Бога.

Бог е изключително свят. Постоянно върви напред да срещне измъчената изгубена овца, да я вдигне на раменете Си и така да изпита наслада и ликуване, но никога тежест, никога негодувание, никога недоволство!

Подчертавали сме го и друг път, братя. Не човек служи на Бога, но Бог служи на човека. От

Бог Той стана човек, от Господар на творението – подсъдим и осъден на кръстна смърт. На кръста Той претърпя върховно презрение за спасението на човеците.

Днес се покланяме на символа на Божията любов и възпоменаваме ужасната мъка от страданията и неизказаната радост от Възкресението.

*Апостол Папаконстантину,
Митрополит на Поляна и Кукуш,
„Как ще повярват, ако не чуят?“*